

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Militarismens Fallit

Citation: Larsen, Karl: "Militarismens Fallit", i Larsen, Karl: *Militarismens Fallit*, Nyt Nordisk Forlag, 1919, s. 30. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_18-shoot-idm139929085791152/facsimile.pdf (tilgået 26. oktober 2021)

Anvendt udgave: Militarismens Fallit

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

overvejende Antal Tilfælde *ikke* høster noget Resultat *for sig selv* af det, han lider, handler, ofrer.

Og ligesom det enkelte Menneske af den moderne militære Opdragelse maatte udvikles til at kunne blive en avtomatisk fungerende lille Maskindel af et ham overlegent Hele, maatte han efter Omstændighederne *kunne* optræde som en med alle Evner i potenseret Form virkende *Personlighed*. Den menige Mand, der kunde blive ført som en lille Brøkdæl af sin Kolonne, fik i et særligt Hverv, som Vagtpost, Ordonnans, Patruljefører Brug for den højest udviklede, *selvstændige Konduite*.

Tendensen i moderne militær Uddannelse gik netop ud paa at bevare en Menig i hver Fører og udvikle en Fører i hver Menig. —

Ud fra disse Synspunkter og i Kraft af stadig opøvet og udviklet Praksis var der i de sidste henvend halvt hundrede Aar før Verdenskrigen i Tyskland bleven skabt en national Hær, hvorfra saa at sige hver eneste tysk Mand havde været Medlem, en i teknisk og moralsk Henseende lige kæmpemæssig Organisation, hvis Taktslag og Tempo gik over til at blive det ganske arbejdende Tysklands.

Det militære Trit lød i Skolen, fra den laveste til Universitetet, det var Industriens, Handelens, Arbejderbataillonernes.

Tyskeren blev Soldat, naar han — fra et som oftest veldisciplineret Hjem — 6 Aar gammel kom

i sin Skole, der ikke var noget Biografteater til behageligst mulig Meddelelse af Kundskaber, men først og sidst en streng *Pligtskole*; han var under hele sit Livs Virksomhed faktisk i Trøjen og byttede den først med Ligskjorten.

Hver en løbende Dag under den dybeste Fred inden Krigens Udbrud arbejdede Tyskerne i *alle* deres Fag og Professioner fuldkommen lige saa »militaristisk«, som da de rykkede i Felten. Der var mere Militarisme i et tysk Modemagasin end i mangan en Smaastats Hær . . .

Før Krigen havde jeg Lejlighed til at tale indgaaende med tyske Handelsmænd, der arbejdede i Brasilien eller Argentina. De kunde kritisere meget af, hvad »Junkerne« og Officererne regerede op med hjemme i Tyskland, men uden at de tænkte over det, lød det militære Taktslag gennem al deres Nøjsomhed og Flid, Forsigtighed og Beregning, skaanselsløse Udholdenhed og Energi og ikke mindst i deres Ærgerrighed ud over den rent personlige Tilfredsstillelse og Fremsynet langt paa den anden Side deres egne Grave.

Disse Handelens Mænd marscherede i Række og Geled med Industriens Folk, af hvilke f. Eks. *Wilhelm v. Siemens* — i Tidsskriftet »Nord und Süd« — udtalte, at saaledes som Verdensøkonomien i vor Tidsalder har udviklet sig, »befinder Industrien sig altid i *Krig*, den enkelte Industridrivende ligesom svømmer omkring i et Hav af Afhængighed, hvori